

■ Na návštěvě

Z průměru skvost

Také si pamatujete na „šumperáky“ z éry sedmdesátých let? Pak asi nevěříte vlastním očím, že by jím tento působivý dům mohl někdy být. V tomto případě stačil promyšlený zásah odborníka a duch starého domu opět ožil...

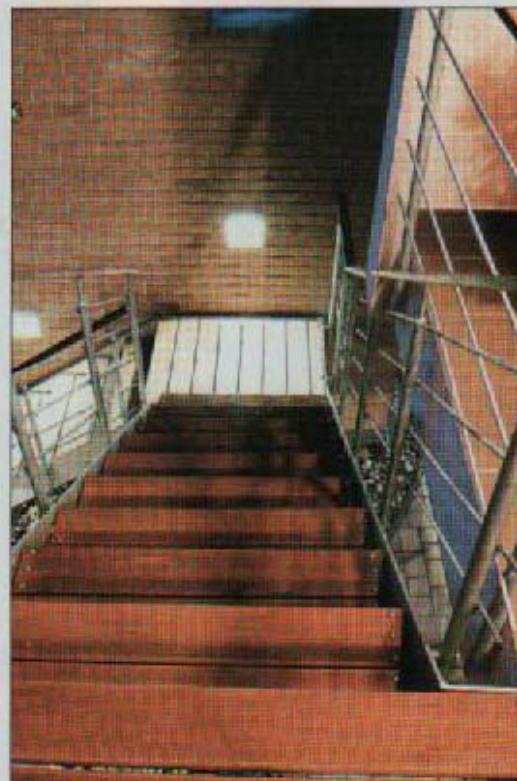
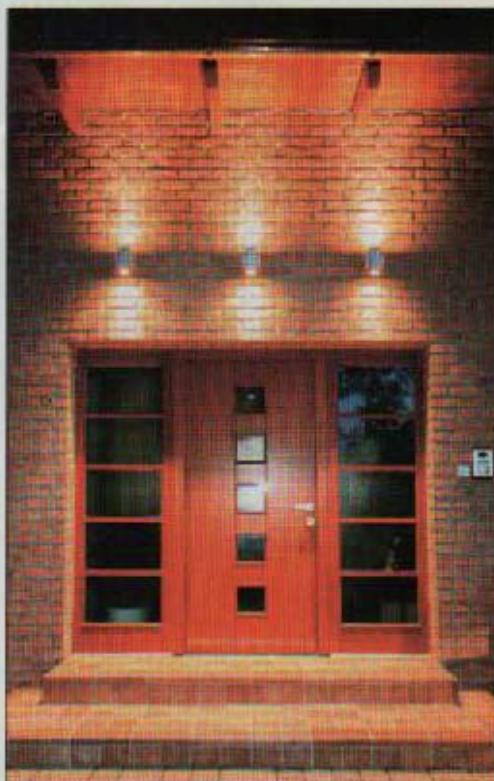
Kolem rodinného domu se rozprostírá krásná zahrada založená před třemi roky, která odděluje bydlení od příjezdové komunikace.

Kompozice vstupních dveří na předsazeném zádveří – průhledná markýza a nástenné osvětlení.

Nadčasové dřevěné stupně osazené do nerezové konstrukce posouvají dimenze architektury díky průmyslovému vzhledu.

Povestný „šumperák“ byl rozšířený po celém tehdejším Československu. Měl půdorys s rozměry 10,2 x 11 metrů a na hlavní, zpravidla oslněné fasádě charakterickou průběžnou lodžií s velkými prosklenými plochami. Nevytápěné přízemí tvořil vstup, zádveří, garáž a ostatní technické místnosti, patro už patřilo čistě obytným účelům – tří pokoje, kuchyně se spálí, koupelna a WC. Od města k městu postupně vznikaly jemné varianty v dispozičním řešení.

Majitelé navštěveného domu osloви architektku Hanu Liškutinovou, aby navrhla změny na základě jejich požadavků a přetvořila bydlení do podoby současných trendů. Zhodnote s námi vydařenosť zásahu, který příjemně oživil kolorit ulice s opakující

Geometrie, která se esteticky uplatňuje ve vazbě garáže s rodinným domem. Propojení dvou staveb zprostředkovalo schodiště, polykarbonátové přestřešení s dřevěnou konstrukcí a vyvýšená klinkerová stěna garáže.

Ing. arch.
Hana LIŠKUTÍNOVÁ

„Práce na návrhu rekonstrukce domu a jeho interiéru byla úžasná ve zhmotňování představ. Imaginace, která byla před realizací jen na papíře, začala najednou fungovat. Boční stěna u venkovního schodiště, která tam na první pohled nebyla bezpodminečně nutná, nakonec příjemně spojila dům s garáží. Venkovní malá terasa v patře změnila funkci kuchyně na pohodové místo. Vnitřní schodiště bylo sice sníženo podhledem, který ale neuvěřitelně prostor rozšířil a opticky zvětšil. Všechny tyto proměny byly hotovým divadlem. Věřím, že se podařilo vytvořit útulné a příjemné bydlení.“

Kontakt: www.arch.cz/liskutinova

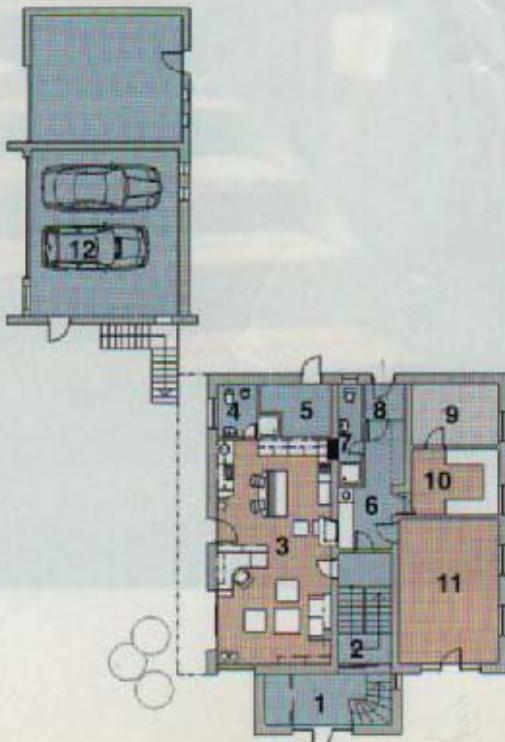
Důležitá fakta rekonstrukce

Realizace:	2006
Zastavěná plocha:	156 m ²
Obestavěný prostor:	936 m ³
Systém konstrukce:	doplňující příčky z Ytongu, zádrobkové úpravy
Obvodová stěna:	zateplení systém a režné zdivo Klinker
Střecha:	původní plocha upravená dřevěnou sesíkmenou konstrukcí
Okna:	dřevěná eurookna s izolačním dvojsklem, na zimní zahradě s izolačním trojsklem, venkovní hliníkové zátky
Dveře:	dřevěné, celoskleněné
Podlahy:	dřevěné vlysy, keramická dlažba
Vytápění:	plynový kotel, topná tělesa

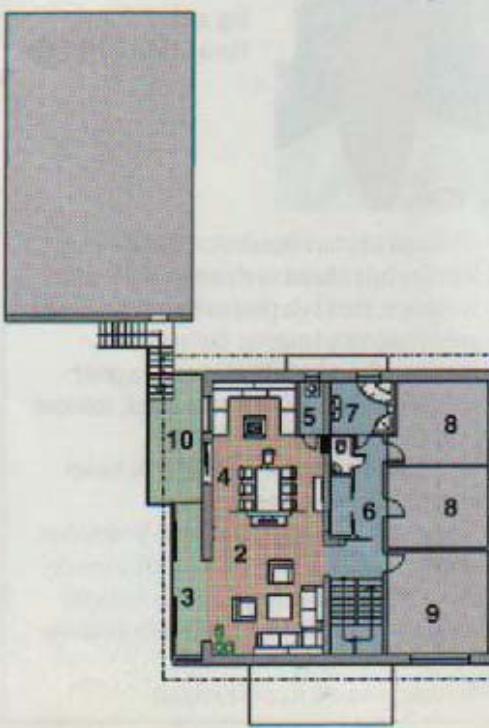
půdorys přízemí

1. zádvěří 10,01 m²
2. schodiště 10,08 m²
3. hostinský pokoj / pracovna 40,16 m²
4. koupelna s WC 3,23 m²
5. technická místnost 6,40 m²
6. byt babičky – chodba 13,13 m²
7. koupelna s WC 4,10 m²
8. zádvěří 2,24 m²
9. ložnice 8,45 m²
10. obývací pokoj 23,31 m²
11. garáž 38,94 m² + 30,00 m²

půdorys patra

1. schodiště 9,56 m²
2. obývací pokoj 26,03 m²
3. zimní zahrada 7,23 m²
4. kuchyň s jídelnou 23,92 m²
5. spálka 2,17 m²
6. chodba 4,83 m²
7. WC, koupelna 6,89 m²
8. pokoj 13,94 + 13,53 m²
9. ložnice 17,63 m²
10. terasa 11,72 m²

■ denní a společenská část domu

■ komunikační, technické a hygienické prostory domu

■ noční a intimní část domu

■ relaxační část domu

Schodiště z předsazeného zádvěří ústí na mezipodestu původního schodiště. Odtud je možné vstoupit do přízemí: do hostinsko-pracovní části nebo do babiččina bytu z opačné strany. Pokračováním z podesty směrem do patra vstoupíte do otevřené společenské zóny se zimní zahradou a malou terasou nebo do soukromé zóny majitelů s pokoji a hygienickým zázemím.

I přesto, že garáž a rodinný dům jsou dvě samostatné stavby, nezapřou, že tvoří jeden celek.

Malá terasa v patře, která se společně se zimní zahradou dělí o místo po původní dlouhé lodžii.

Interiér nového předsazeného zádveří se šatníkovou částí. Prvky a materiály se opakují v exteriéru i v interiéru.

se starou známou výstavbou, kterou od příjezdové cesty oddělují velké zahrady.

Znásobili obytnou plochu

Nemuseli ale přitom nastavovat podlaží ani přistavovat velké obytné křídlo. Bylo třeba jen duchaplně zpracovat daný prostor. Hlavním požadavkem majitelů bylo maximálně využít místnosti přízemí, které přímo navazuje na zahradu. Tu majitelé založili už před třemi lety. Společně s architektkou potřebovali řešit i letní obývací pokoj, pokoj pro hosty a zároveň i v současné době nedomyšlitelnou pracovnu. Všechno ale v jednom prostoru. Tím chtěli nejvzácnější plochy celého domu, které patřily spíše technickému zázemí, nahradit plnohodnotnými obytnými prostory. A navíc babička jako člen rodiny

Celá společenská zóna je otevřená už od schodiště. Všimněte si kontrastu, který se mění jinak v patře, jinak v přízemí. Architektka vystřídala tmavou podlahu se světlým nábytkem v patře a naopak – světlou podlahu s tmavým nábytkem v přízemí.

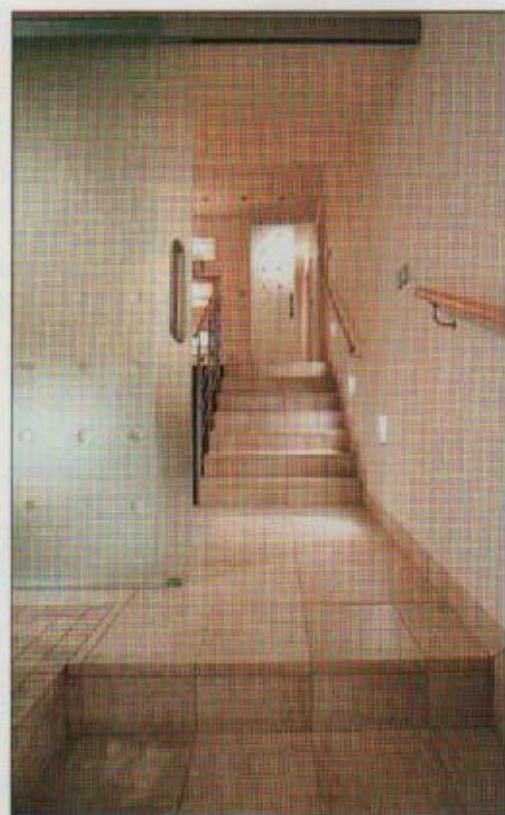
Nika ze sádrokartonu dodává modernímu prostoru pocit. Světla v ní dotvářejí atmosféru.

Tyto skleněné posuvné dveře spojují schodiště ze zádvěří s meziplanetou původního dvojramenného schodiště. Světélka doprovázejí kroky v exteriéru i v interiéru.

potřebovala také své soukromí. Architektka navrhla polovičku přízemí jako byt se samostatným vstupem, ale zároveň s možností průchodu do ostatních částí domu, hlavním cílem rekonstrukce bylo otevřít, provzdušnit a maximálně propojit bydlení se zahradou.

Co se povedlo?

V tomto případě má dispoziční řešení úzkou spojitost s objemovým. Kromě návrhu „bytu“ se samostatným vstupem a hostinskou-pracovní obytné jednotky v přízemí autorka povýšila do obytné funkce i původně vstupní halu. Na jejím místě přibyla předsazené zádvěří, kde je umístěno točité schodiště

I když je zařízení pracovní části nepřehlédnutelné, svojí formou a zbarvením nenarušuje prostor. Je jeho neoddelitelnou součástí porovnatelnou s obývákovým nábytkem.

Pokoj pro hosty a zároveň pracovna. Rozkládací sedací souprava slouží k posezení i jako lůžko pro hosty. Svoji funkci hostinského pokoje neplní tato místnost příliš často, prostor tedy většinu roku slouží jako pracovna.

Ani tady se architektka nespokojila s jedním lokálním svítidlem. Majitelé si tak mohou navolit světelnu atmosféru podle chuti.

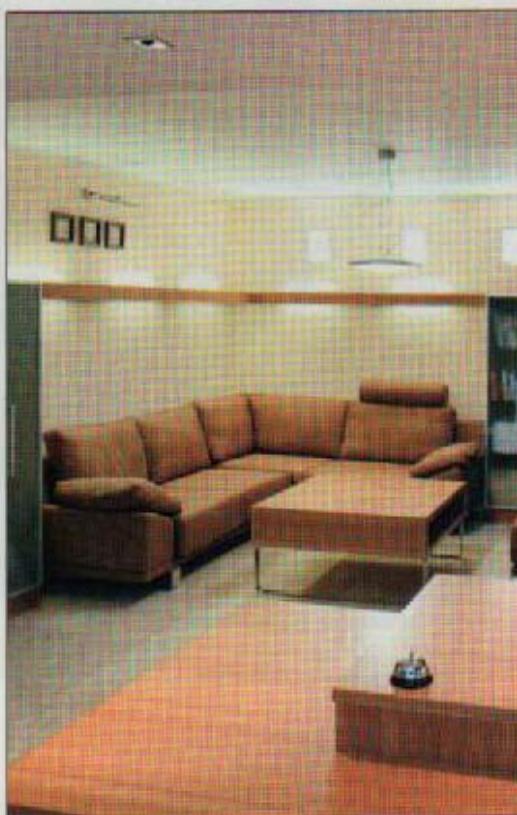
směřující na mezipodestu původního dvojramenného schodiště.

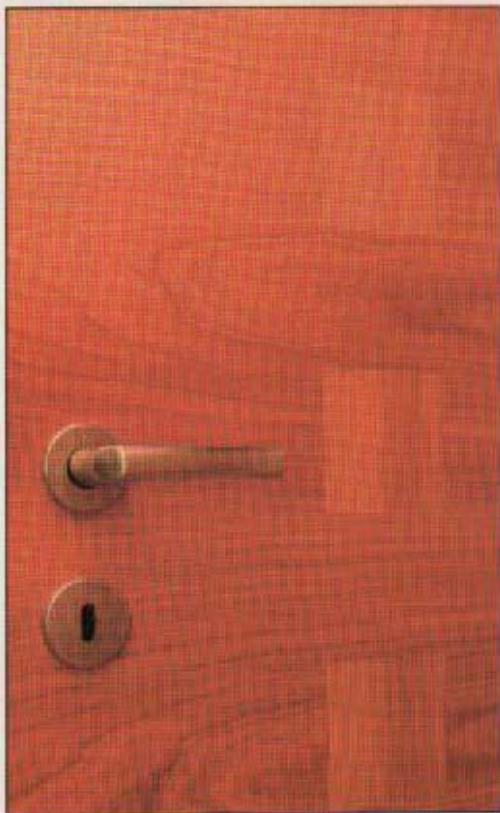
Vaši pozornosti jistě neunikl výrazný dynamický prvek exteriérového schodiště. Spojuje objekt rodinného domu a garáže do jednoho celku. Horní podesta venkovního schodiště, která je napojena na bývalou lodžii, vytváří příjemnou malou terasu u kuchyně ve druhém patře. Schodiště je zčásti kryté přístřeškem z polykarbonátu, který je ukotvený do klinkerové stěny s otvorem. Tuto stěnu architektka navrhla záměrně tak, aby částečně kryla pohled na střechu garáže, ale zároveň aby pohled směřoval skrze okno do volné krajiny za domem. Výtvarný záměr, s nímž se u povedené architektury setkáte. Dispozice druhého podlaží je maximálně otevřená už od vnitřního dvojramenného schodiště. Od něho se

po levé ruce rozprostírá společenská zóna. Kuchyň s jídelnou je od obytného prostoru oddělena posuvnými celoskleněnými dveřmi. Určitě stojí za zmínu, že polovina bývalé dlouhé lodžie je přičleněna k obývacímu pokoji jako zimní zahrada, ostatní část lodžie je využita jako již zmínovaná malá terasa u kuchyně. Po pravici od vstupního schodiště se rozprostírá intimní zóna majitelů.

V propojení i v kontrastu

Příznačnou črtou rodinného domu je jeho komunikativnost, vzájemné vazby a průhledy. Jednou z podmínek, jak toho dosáhnout, jsou například i materiálové návaznosti. Efekt propojení jednotlivých prostorů je podpořen prolnáním materiálů. Například na podlaze.

Intarzie čtverců na dveřích se v domě vyskytuje ve dvou podobách – v tmavé třešňové i ve světlé olšové.

Součástí prostoru je i kuchyň. Její tvarovou i materiálovou jednoduchost dynamizuje pracovní deska z granitu.

Rohový krb dotváří atmosféru, kterou si stejně užijí hosté i majitelé.

Stačí se jen otočit od pracovního stolu a uklidnit rozbalované myšlenky pohledem na plápolající ohni.

Ze zimní zahrady probíhá keramická dlažba obytným prostorem až do kuchyně a na terasu. Dřevěná ořechová podlaha je z obýváku protažena až k vnitřnímu schodišti a do chodby u pokojů. Logika prolínání a kontrastu je patrná i ve vazbě světlé keramické dlažby k nábytku s třešňovou dýhou v přízemí, v patře kontrastuje tmavá ořechová podlaha a světlý olšový nábytek. Všimněte si, že k nábytku v každém patře náležejí i interiérové dveře ve stejném provedení a dýhování.

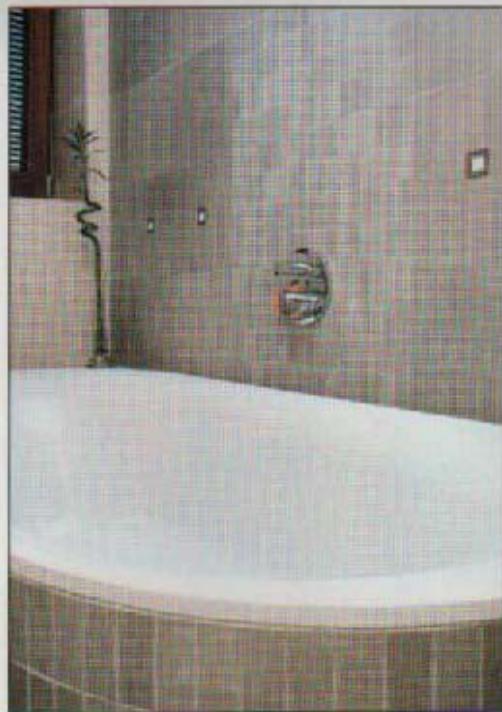
Ve světelné režii

Výrazným a velmi důležitým prvkem v architektuře je osvětlení. A to nejen v exteriéru, ale i v interiéru. Důtipné umístění v exteriéru znásobuje krásu dobré realizace. Stačí se jen podívat na vstupní dveře po-

setměni. Doslova vás vitají. A co říkáte na zabudovaná svítidla podél venkovního schodiště? Od vstupních dveří v přízemí pokračují až do útrob domu jako malí průvodci. Zapuštěná svítidla nechybějí ani v podhlidech a doplňují kouzlo světelních nik. Spolupůsobením vytvářejí titulnou atmosféru odraženého měkkého světla. Světelnou scenérii je možné měnit podle potřeby a nálady. Architektka upřednostnila lokální osvětlení podle funkce místa.

Strasti i radosti

Celá rekonstrukce trvala asi půl roku. Z původního domu zůstaly jen nosné konstrukce a stropy. Předělaly se všechny vnitřní instalace. Nejtěžší bylo „vynesení“ stropu, který nebyl v dobrém

Všechny koupelny v domě spojuje podobný materiál a detaily. Nesmí chybět dřevěný nábytek ani osvětlení. V tomto případě jsou světélka umístěna nad vanou jako vzácné šperky.

Neodmyslitelně se s hostinskou-pracovní částí spojuje i koupelna s WC. Je ve stejném designu jako ostatní hygienické prostory, liší se jen malými originálními detaily.

technickém stavu. Původní strop bylo nutné podepřít statním ocelovým nosníkem, namáhavé bylo i řešení zesílení nosnosti lodžie v místě zimní zahrady kvůli osazení posuvných oken s izolačním trojsklem. Architektka potvrdila, že v každém případě se velmi osvědčila výborná spolupráce

s majitelem, vzájemné naslouchání a vyhodnocování okolnosti. Neméně významná byla stavební firma, která v krizových situacích dokázala operativně spolupracovat.

Katarina KUBIČKOVÁ-PESTÚNOVÁ
Foto: Štefan ŠPÍC